

Es va alliberar de ser enderrocada l'any 1943

El 1942, l'església es trobava en tan mal estat que l'arquebisbe volia enderrocar-la. L'acadèmic Elías Tormo ho va impedir i l'any 1943 es va declarar monument històric-artístic. El culte es va restablir en 1966, quan l'arquebisbe de València va confiar el complex a la Prelatura de l'Opus Dei. Des d'aquell moment s'ha intentat recuperar la seva bellesa original i també s'organitzen iniciatives de catequesi, solidaritat i difusió de la cultura, seguint l'esperit de Sant Josemaría Escrivá de Balaguer. El 1997 es va declarar Museu de lloc i es va constituir la Fundació Conjunt Sant Joan de l'Hospital de València.

Les obres de restauració han servit per a reunir l'esforç de moltes institucions

La recuperació del Conjunt Sant Joan de l'Hospital de València ha estat finançada per diverses institucions com són la Comissió Europea de Cultura, la Generalitat Valenciana, la Sobirana Orde de Malta i la Universitat de València. La fundació Conjunt Sant Joan de l'Hospital de València continua aconseguint fons per a la restauració del complex sencer i el seu manteniment.

Conjunt Històric de Sant Joan de l'Hospital

Carrer Trinquet de Cavallers, 5 | 46003 València
 T +34 963 922 965 | F +34 963 915 580
 iglesia@sanjuandelhospital.es
 http://sanjuandelhospital.es

Horari de l'església i l'oficina
 De dilluns a divendres: de 9.30 a 13.30 i de 17 a 21.

Misses
 De dilluns a divendres: 7.15, 10 i 19.
 Dissabtes: 10, 12 (en anglès) i 19.
 Diumenges i festius: 12 (per a xiquets), 13, 19 i 20 (per a jòvens).

Confessions: Durant l'horari d'apertura de l'església.

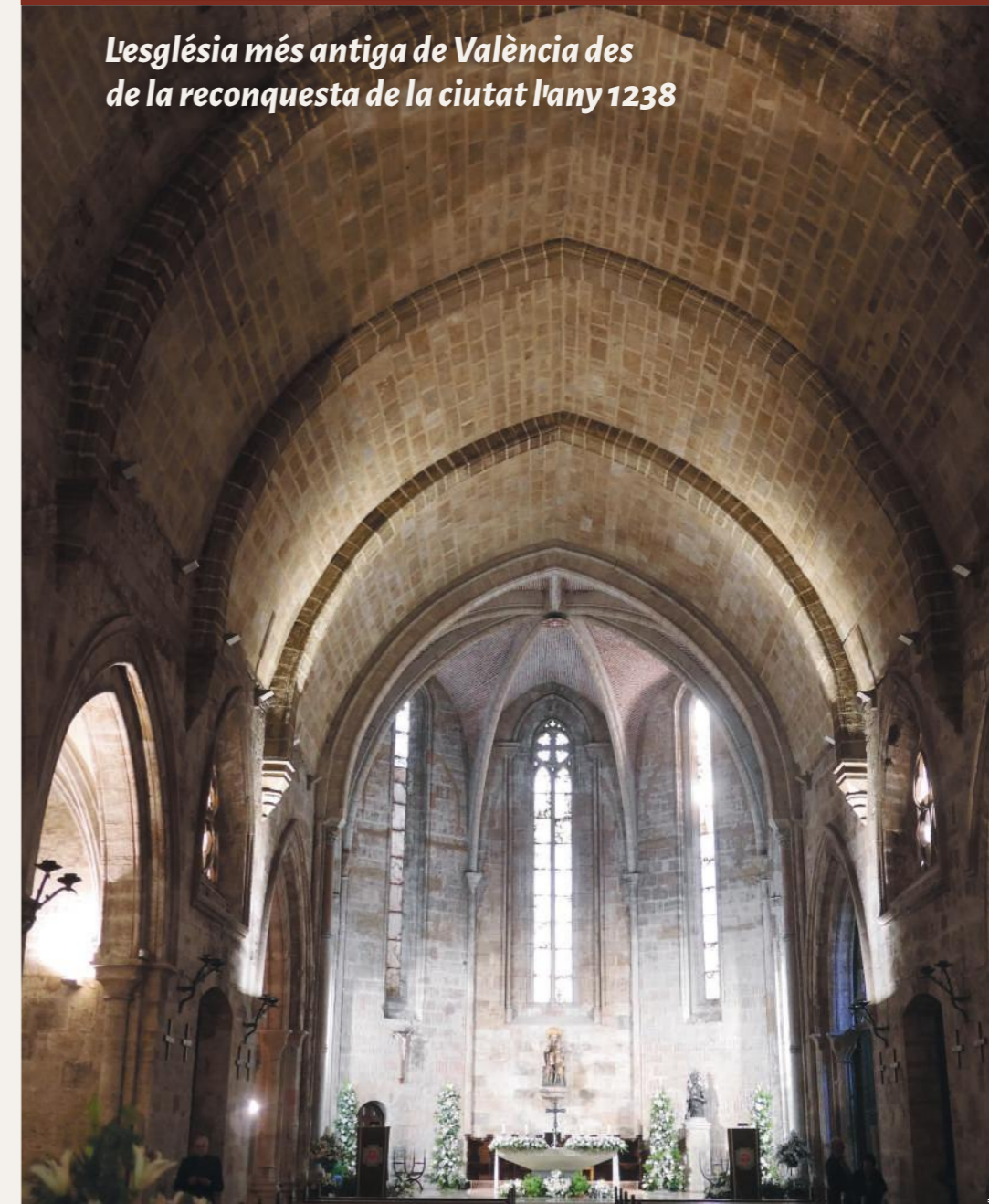
1€

Guia

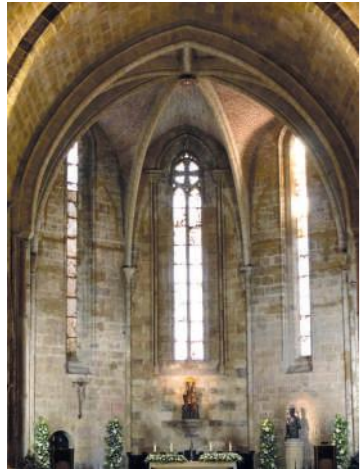
Conjunt Històric de Sant Joan de l'Hospital

L'església més antiga de València des de la reconquesta de la ciutat l'any 1238

La primera església construïda a València després de la reconquesta

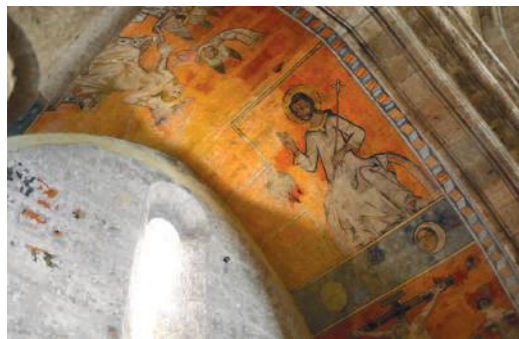
L'orde hospitalari de Sant Joan de l'Hospital és el primer orde militar i religiós fundat a Jerusalem amb la missió de difondre i ajudar als pelegrins. Hui aquesta orde s'anomena Sobirana Orde de Malta. Durant el segle XII l'Orde es va estendre per Europa i va contribuir militarment a la reconquesta d'Espanya. L'any 1238, quan Jaume I d'Aragó va conquerir València, van acompanyar-lo els cavallers santjoanistes. Per donar-los les gràcies, el rei els va concedir uns terrenys situats prop de la porta de Xerea, i des d'aquell moment ells la van defensar. Allí van construir un *ospedale*, la primera església de la reconquesta de la ciutat, una residència i un cementeri. Els vestigis d'aquestes construccions es troben al Conjunt històric de Sant Joan de l'Hospital, que va ser confiat a la Prelatura de l'Opus Dei des de 1966.

L'escut primitiu de l'Orde de Sant Joan es troba en la façana nord de l'església i en la clau de la volta del presbiteri.

Els cavallers hospitalaris van edificar el complex a una època de profunds canvis polítics, religiosos i artístics

L'església inicial era romànica (però ja amb signes de transició al Gòtic). És a l'inici del segle XIV quan es va ampliar, influenciada per les novetats gòtiques típiques del Mediterrani, però respectant l'austeritat del Cister. El temple té una sola nau, amb capelles laterals, coberta amb volta de canó apuntat, absis poligonal i murs sòlids amb finestres esgarrades i tancades amb alabastre.

L'església conserva un dels escassos testimonis de pintura mural romànic

La capella de Sant Miquel Arcàngel està decorada amb pintures murals que daten a finals del segle XIII per la seva iconografia, composició, colorit i detalls ornamentals. A la dreta, apareix el Crist gloriós, sostenint la creu de la victòria; davant, l'Església, personificada com la seva esposa. Tenen un valor únic, ja que el temps, la humitat i els incendis han provocat la desaparició d'altres testimonis similars.

En l'absis s'aprecien restes d'una decoració a base de bandes verticals roges i blanques, fins a l'altura de l'església romànica. L'orde de Sant Joan identificava les veles dels seus vaixells i les tendes dels seus campaments amb aquestes bandes.

La volta de rajoles que cobreix el presbiteri és d'influència àrab.

Les pintures murals de la capella de Sant Miquel Arcàngel, de l'últim terç del segle XIII, són úniques en València.

Les creus roges representen el número i els càrrecs dels hospitalaris que vivien a la residència del convent.

Arcs de l'hospital del segle XIII.

VISITA EN 18 PASSOS

Capella originària de Santa Bàrbara, d'estil gòtic, construïda en el segle XIV.

Restes de l'esquina del circ romà.

En les columnes de l'arc es van reutilitzar uns fustos romans de marbre blanc i altres fustos de marbre rosa amb capitells d'origen islàmic del segle X. En la columna sud ha quedat una curiosa inscripció: un signe hebreu que representa l'hedra.

La capella Reial de Santa Bàrbara custòdia el Santíssim Sacrament. **Jesús està realment present en l'Eucaristia: allò que pareix pa és en realitat el Cos de Crist. Per això el tabernacle és el vertader centre de l'església. Visitar al Santíssim Sacrament és una prova de gratitud, un signe d'amor i una forma d'adoració cap a Crist.**

Arcosolis dels segles XIII-XIV, que servien per a soterraments de famílies o de gremis.

La zona donada pel rei als santjoanistes incloïa el Palau d'Azach Abunbedel, gran emir de la ciutat. Es conserven les restes d'una font islàmica en forma d'estrela.

Capella funerària fundada per Arnau de Romaní en el segle XIII. Tal vegada constitueix la primera manifestació de l'art ogival a València.

En la capella del Calvari es venera un Crist del segle XIV i dues talles més del XII, de la Verge i de Sant Joan.

La capella gòtica dels Mascarell correspon a l'antic atri. L'escultura de la Verge dels Estudiants és del segle XIV.

L'església gòtica és de nau única, amb capelles laterals i absis poligonal, i està coberta per volta de canó apuntat.

Emblema imperial dels Hohenstaufen, que es troba en la capella gòtica de Santa Bàrbara.

La devoció a Santa Bàrbara va créixer de tal manera que es va decidir construir una altra capella

La capella de Santa Bàrbara contribuï a augmentar la seva devoció per tot Occident. Al segle XVII la construcció de la capella actual es va confiar al representant més prestigiós de l'arquitectura barroca valenciana, Juan Bautista Pérez Castiel. Quan es va acabar de construir l'any 1689, les restes mortals de Constança de Hohenstaufen es van traslladar allí. Com Santa Bàrbara és la patrona dels pirotecnics, cada any les Falleres Majors de València acudeixen ací el primer dia de les Falles per a demanar-li a la Santa que les festes es desenvolupen sense incidents.

En la restauració s'han descobert restes d'una València romana i islàmica

Durant el barroc, es van recobrir els murs i la volta de Sant Joan amb escaioles, relleus i policromies. Les obres de restauració, que s'iniciaren en 1967 i continuen encara, han permès al complex adquirir el seu aspecte originari i han tret a la llum vestigis d'èpoques anteriors: restes del circ romà de València i d'una font islàmica.

En el subsòl, grades del circ romà.

Sala provisional del museu per a les troballes arqueològiques

Hi han dues capelles dedicades al sacrament de la Penitència, amb confessors sempre disponibles. **Per aquest sacrament, l'església, en nom de Crist, perdona els nostres pecats i ens reconcilia amb Déu i amb els hòmens.**